

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1712

Q. 230. An incurrat reservationem, qui ignorat illam esse peccato suo annexam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42433

si pro eo sit præsumptio fori externi, quia ex hoc videtur esse possessio pro certitudine delicti, sed alii, saltem in ordine ad forum internum, hanc limitationem non addunt. Quid autem dicendum sit, si, quando peccatum dubium est, absolvatur, & postea superveniat certitudo, dicitur n. 1693.

1605. §. 2. Quamvis nunc non reserventur peccata, nisi in aliquem actum externum prodeant, ideoque possit quivis approbatus absolvere, v. g. ab hæresi merè interna, tamen reservantur peccata merè interna, uti reservantur Papæ vota aliqua merè interna, v. g. castitatis, quamvis enim Ecclesia non iudicet de merè internis, tamen secundum dicta n. 1549. jurisdictio ad absolvenda etiam merè interna concedi debet ab Ecclesia, quæ negare posset vel limitare, *Suar. Vasq. Sanch. Aversa, Lug. Dicast. n. 21. Chapeav. p. 1. c. 6. Mendo d. 1. q. 4.* Quando autem peccatum internum dicatur prodire in actum externum, dicitur à n. 1649.

1606. §. 3. Peccata etiam occulta, reservantur, ut constabit ex dicendis n. 1609. & 1627. Quid autem hic dicatur occultum, publicum, notorium, deductum ad forum contentiosum dicam à n. 1656. Quod si alicubi reservetur peccatum tantum publicum, & detur illius absolutio, quando adhuc est occultum, postea autem fiat publicum, quid tum fit faciendum, dicam n. 1694.

1607. Q. 230. An incurrat reservationem, qui ignorat illam esse peccato suo annexam. R. §. 1. Si reservatio esset purè pœnalis, negant incurri *Sanch. Di. Matr. l. 9. d. 32. n. 18. Castrop. t. 2. d. 1. p. 17. num. 1. Stoz l. 2. n. 59. & alii, quod Lugo d. 20. n. 11. Col.*

e. 7. n. 360. *Diana* p. 10. r. 14. R. 8. vocant probabile, cum quia talis pœna videtur imponi contemptoribus legis aut contumacibus, quales non sunt, qui ignorant legem vel pœnam annexam, cum etiam quia si lex vel pœna sit invincibiliter ignorata, non videtur voluntariè transgressus talem legem, prout pœnalis est, cum de ea non cogitaverit, ergo nec erit talem pœnam promeritus, quæ ordinariè non est debita tali peccato, sed per accidens est annexa. Hæc sententia procedit ex suppositione, quod detur reservatio purè pœnalis, quod n. 1602. negavi Tamen,

§. 2. Quamvis reservatio non sit purè pœnalis sed simul medicinalis adhuc putant aliqui non incurri ab ignorante, quod *Quintanadv. Diana, Burgh.* cent. 3. casu 31. vocant probabile, quia semper videtur esse pœna extraordinaria: Sed absolutè tenendum est cum communissima, incurri quod clarum esse & in praxi notum dicit *Aversa* q. 17. f. 1. putantque *Hurt.* & alii oppositum esse improbabile, quia per talem reservationem, quæ potiùs est medicina quàm pœna, absolutè & antecedenter tollitur jurisdictionis à Confessario, propter bonum commune.

Q. 231. Quid addendum sit circa casus reservados 1609. *Papæ, præsertim per Bullam cœnæ. R. seqq. §. 1.* Quamvis nulli casus reserventur Papæ, nisi sint mortales & in actum externum prodeant, ut dictum est à num. 1604. tamen reservantur, quamvis sint planè occulti, ut patet ex his propositionibus ab *Alex. VII.* damnatis: Tertia Sententia asserens Bullam cœnæ solum prohibere absolutionem hæresis & aliorum criminum, quando publica sunt, & id non derogare facultati Tridentini,

vide *Sover*
p. 3. l. 6. n. 735.